

Marcellus

Mentalisme

Het zijn rare tijden. De grenzen tussen de echte en de virtuele wereld zijn niet duidelijk en verschuiven elke dag. Sinds de animatietechnieken via de computer zo geavanceerd zijn geworden, moeten we ons voortdurend afvragen wat echt is en wat niet. Waarschijnlijk staan we nog maar aan het begin, en zullen we op een gegeven moment moeten toegeven dat er helemaal geen grenzen meer zijn tussen de echte wereld en een bedachte 'virtuele' wereld.

Zo is er een tv-programma waarin mensen met behulp van hun geestelijke krachten het onmogelijke mogelijk maken. Ze worden 'mentalisten' genoemd, omdat ze door middel van hun mentale vermogens spotten met de grenzen van ruimte en tijd. Ze zien dingen die gewone kijkers niet zien, ze voorzien dingen die voor gewone kijkers verborgen blijven. En natuurlijk worden aan het einde van elke aflevering de minst sterke of minst originele mentalisten 'weggestemd', want zowel in de echte als in de virtuele wereld volgen we graag het darwiniaans principe dat de sterkste overwint.

De geschiedenis maakt op deze manier rare golfbewegingen. Eén van de grootste problemen namelijk waarmee het christendom in de westerse wereld te kampen heeft, is de geloofwaardigheid van haar belangrijkste bron: de verhalen in de Bijbel. Die kunnen nooit waar gebeurd zijn, en je kunt je geloof toch niet baseren op 'onmogelijke' en dus verzonden verhalen? We willen en kunnen alleen maar in dingen geloven die we zelf kunnen beredeneren en snappen. Het wonderlijke, het onverwachte, hebben we met onze rationele vermogens en wetenschappelijke inzichten weg verklaard. Maar nu we eenmaal zo ver gekomen zijn, gaan we zelf de illusies bedenken omdat we blijkbaar niet zonder kunnen. We weten dat het niet echt is, maar willen er maar al te graag in geloven. Het zijn rare tijden.